

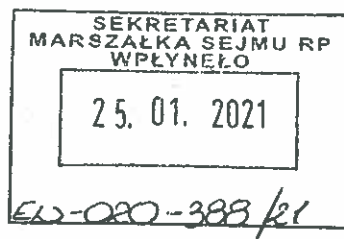

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.020.28.2021
Data wpływu 25.01.2021

Warszawa, 25 stycznia 2021 r.

Krzysztof Gawkowski

Przewodniczący Koalicyjnego Klubu Parlamentarnego Lewicy
(Razem, Sojusz Lewicy Demokratycznej, Wiosna Roberta Biedronia)

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 32 ust 2 Regulaminu Sejmu RP niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

– o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy Prawo telekomunikacyjne

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią posłankę Joannę Scheuring-Wielgus.

Z poważaniem,

Krzysztof Gawkowski
Przewodniczący KKP Lewicy

Ustawa

z dnia ... 2021 r.

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo telekomunikacyjne

Art. 1. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 61 w § 1 w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) ochronę dóbr osobistych, o których mowa w art. 505⁴⁰-505⁴³.“;
- 2) po art. 199¹ dodaje się art. 199² w brzmieniu: “Art. 199². W sprawach, o których mowa, w art. 505⁴⁰-505⁴³, sąd nie może odrzucić pozwu ze względu na brak oznaczenia pozwanego.”
- 3) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII po dziale VIII dodaje się dział IX w brzmieniu:

„DZIAŁ IX

Postępowanie w przypadku naruszenia dóbr osobistych za pośrednictwem sieci Internet przez osoby o nieustalonej tożsamości

Art. 505⁴⁰. Przepisy niniejszego działu stosuje się w sprawach o ochronę dóbr osobistych, jeżeli do ich naruszenia doszło za pośrednictwem sieci Internet, a powód nie zna danych osobowych pozwanego, koniecznych do wniesienia pozwu.

Art. 505⁴¹. Powództwo w sprawach przewidzianych w niniejszym dziale może być wytoczone przed właściwy sąd, o którym mowa w art. 31¹.

Art. 505⁴² § 1. Powód wnosi pozew bez wskazania danych osobowych pozwanego.

§ 2. W pozwie powód zobowiązany jest:

- 1) przytoczyć treść wypowiedzi pozwanego naruszających jego dobra osobiste;
- 2) podać szczegółowe dane umożliwiające identyfikację wypowiedzi, w szczególności podając adres URL publikacji, datę i godzinę publikacji oraz nazwę pozwanego używaną w sieci Internet;
- 3) złożyć oświadczenie, że zarówno przed, jak i po opublikowaniu wypowiedzi, o których mowa w pkt 1, nie naruszył dóbr osobistych pozwanego;
- 4) uprawdopodobnić naruszenie dóbr osobistych.

§ 3. Do pozwu należy dołączyć zapis wypowiedzi, o których mowa w § 2 pkt 1 oraz wszystkich wypowiedzi powoda i pozwanego, które nastąpiły przed lub po opublikowaniu wypowiedzi, o których mowa w § 2 pkt 1, jeżeli mają związek lub odnoszą się do tych wypowiedzi.

§ 4. Zapis wypowiedzi powinien być sporządzony w formie elektronicznej oraz w formie wydruku przedstawiającego skopiowany obraz ekranu z widocznym adresem URL oraz datą i godziną publikacji.

§ 5. Przez wypowiedzi, o których mowa w § 3, należy rozumieć wszystkie opublikowane w sieci Internet przez powoda i pozwanego treści, niezależnie od tego przez kogo zostały wytworzone.

Art. 505⁴³ § 1. Jeżeli pozew spełnia wymogi, o których mowa w art. 505⁴² § 2, sąd niezwłocznie zwraca się do operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych o udostępnienie danych, o których mowa w art. 180c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne, w celu ustalenia danych osobowych pozwanego.

§ 2. Po uzyskaniu danych, o których mowa w § 1, sąd zarządza doręczenie pozwu pozwanemu i wzywa go do złożenia odpowiedzi na pozew.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460, z 2020 r. poz. 374, 695, 875) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie: „10) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz ochrony dóbr osobistych, w zakresie telekomunikacji;”;
- 2) w art. 159 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do komunikatów i danych ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych postanowieniem sądu wydanym w postępowaniu karnym lub w postępowaniu o naruszenie dóbr osobistych określonym w art. 505⁴⁰-505⁴³ k.p.c., postanowieniem prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.”;
- 3) tytuł działu VIII otrzymuje brzmienie: „DZIAŁ VIII. Obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz ochrony dóbr osobistych”;
- 4) art. 176 otrzymuje brzmienie: „Art. 176. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do wykonywania zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz ochrony dóbr osobistych w zakresie i na warunkach określonych w niniejszej ustawie oraz w przepisach odrębnych.”
- 5) w art. 180a ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi w sprawach karnych i określonych w art. 505⁴⁰-505⁴³ k.p.c., oraz prokuratorowi, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;”.

Art. 3. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy

Celem ustawy jest ułatwienie obywatelom dochodzenia na drodze cywilnej roszczeń o ochronę dóbr osobistych w przypadku naruszenia dóbr osobistych za pośrednictwem sieci Internet.¹ Celem ustawy jest także przeciwdziałanie negatywnemu zjawisku obecności w przestrzeni publicznej wypowiedzi, które mają charakter zniesławiający lub znieważający. Problem ten jest obecny we wszystkich dziedzinach życia i dotyczy nie tylko osób publicznych, lecz może dotknąć każdego obywatela. Skala powyższego zjawiska, nazywanego powszechnie mową nienawiści, jest bardzo duża, czemu sprzyja poczucie anonimowości osób dopuszczających się takich naruszeń oraz brak efektywnych instrumentów gwarantujących pokrzywdzonym ochronę prawną. Zarazem dolegliwość takich wypowiedzi dla osób pokrzywdzonych jest znaczna, albowiem z zasady wypowiedzi zamieszczane przez użytkowników w przestrzeni internetowej mają charakter publiczny, są bardzo trwałe i trudne do usunięcia. W tym zakresie ustawa dostosowuje przepisy procedury cywilnej do potrzeb zmieniającej się rzeczywistości cyfrowej.

Podstawowym sposobem przeciwdziałania powyżej opisanemu zjawisku powinno być, obok działań edukacyjnych, wyposażenie obywateli w skuteczne sposoby obrony ich praw, przy czym obok sankcji przewidzianych przez prawo karne, powinny istnieć odpowiednie instrumenty, gwarantujące osobom pokrzywdzonym możliwość dochodzenia roszczeń na drodze cywilnej. Tymczasem obowiązujące obecnie przepisy procedury cywilnej, zwłaszcza w przypadku naruszeń dóbr osobistych, do których

¹ W projekcie przyjęto pisownię tego wyrazu z wielkiej litery, jako rzeczownika oznaczającego nazwę własną konkretnej sieci komputerowej, zgodnie z pisownią przyjętą w art. 125 i nast. k.p.c.,

dochodzi za pośrednictwem Internetu, są niewystarczające dla zapewnienia obywatelom możliwości dochodzenia ochrony przed sądem.

Na powyższy problem zwracał uwagę Rzecznik Praw Obywatelskich, postulując wprowadzenie do polskiego ustawodawstwa instytucji tzw. „ślepego pozwu”, funkcjonującej od wielu lat w Stanach Zjednoczonych. W uzasadnieniu powyższej propozycji Rzecznik wskazywał między innymi, że standardowe narzędzia prawne często okazują się nieskuteczne w przypadku naruszeń dóbr osobistych, do których dochodzi w przestrzeni internetowej, ponieważ wypowiedzi tam zamieszczane często są anonimowe, co utrudnia ochronę prawną osób pokrzywdzonych. Wprowadzenie do procedury cywilnej instytucji tzw. „ślepego pozwu”, pozwoli na zwalczanie powyższego zjawiska, a jednocześnie zapewni właściwe gwarancje ochrony wolności słowa.²

W aktualnym stanie prawnym, osoba wytaczająca proces o ochronę dóbr osobistych (powód) ma obowiązek wskazać w pozwie między innymi imię i nazwisko lub nazwę pozwanego, a także jego miejsce zamieszkania lub siedziby oraz adres (art. 187 § 1 w zw. z art. 126 § 1 pkt 2 i § 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 z późn. zm.), dalej: k.p.c.). Brak wskazania powyższych danych stanowi brak formalny pozwu, którego niezuzupełnienie w terminie tygodniowym³ skutkuje zwrotem pozwu (art. 130 § 1 i 2 k.p.c.). Powoda obciąża także, na dalszym etapie postępowania i pod rygorem jego zawieszenia, obowiązek wskazania danych niezbędnych do ustalenia przez sąd numeru PESEL pozwanego (art. 177 § 1 pkt 6 w zw. z art. 208¹ k.p.c.). Tymczasem w większości przypadków, w których do naruszenia dóbr osobistych powoda dochodzi za

² Wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich do Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 maja 2016 r.;

³ Jeżeli pismo wniosła osoba zamieszkała lub mająca siedzibę za granicą, która nie ma w kraju przedstawiciela, termin ten nie może być krótszy niż miesiąc, przy czym gdyby doręczenie wezwania miało mieć miejsce poza terytorium Unii Europejskiej, oznacza się termin nie krótszy niż trzy miesiące (art. 130 § 1¹ k.p.c.)

pośrednictwem Internetu, powód nie zna danych osobowych pozwanego i nie ma możliwości ich samodzielnego ustalenia.

Inną barierą utrudniającą obywatelom dochodzenie ochrony dóbr osobistych na drodze cywilnej jest często brak fachowej wiedzy koniecznej do wytoczenia powództwa oraz znaczne koszty postępowania sądowego. Dlatego celem niniejszego projektu ustawy jest także ułatwienie obywatelom prowadzenia spraw o ochronę dóbr osobistych poprzez przyznanie im możliwości skorzystania w tym zakresie z pomocy świadczonej przez organizacje pozarządowe. W konsekwencji, projekt nowelizacji przewiduje przyznanie organizacjom pozarządowym, w zakresie ich zadań statutowych, uprawnienia do wytaczania powództw na rzecz obywateli w sprawach o ochronę dóbr osobistych oraz przyłączania się do takich postępowań, przy czym powyższe uprawnienie nie jest ograniczone do trybu postępowania uregulowanego w art. 505⁴⁰ - 505⁴³ k.p.c., lecz dotyczy każdej sprawy o ochronę dóbr osobistych. Dzięki przyjęciu proponowanego rozwiązania, obywatele zyskają profesjonalną pomoc w prowadzeniu takich spraw a dodatkowo, w przypadku powództw wytaczanych na rzecz obywateli przez te organizacje, obywatele nie będą ponosili opłat sądowych, ponieważ opłaty te obciążać będą każdorazowo organizację pozarządową inicjującą postępowanie, o ile nie korzysta ze zwolnienia na podstawie art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 755, z późn. zm.).

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

W aktualnym stanie prawnym kwestie związane z udziałem organizacji pozarządowych w postępowaniu cywilnym regulowane są przede wszystkim przez art. 8 i art. 61 - 63 k.p.c., a także art. 462 k.p.c. - w odniesieniu do spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, art. 546 § 3 k.p.c. - w odniesieniu do spraw o ubezwłasnowolnienie i art. 600 k.p.c. - w odniesieniu do spraw z zakresu kurateli.

Poza przepisami szczególnymi, katalog spraw, w których organizacje pozarządowe mogą, w zakresie swoich zadań statutowych, wytaczać powództwa na rzecz obywateli lub przyłączać się do takich postępowań określa art. 61 § 1 k.p.c. Zgodnie tym przepisem, organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych mogą, za zgodą osoby fizycznej wyrażoną na piśmie, wytaczać powództwa na jej rzecz w sprawach o alimenty (art. 61 § 1 pkt 1 k.p.c.), ochronę środowiska (art. 61 § 1 pkt 2 k.p.c.), ochronę konsumentów (art. 61 § 1 pkt 3 k.p.c.), ochronę praw własności przemysłowej (art. 61 § 1 pkt 4 k.p.c.), a także ochronę równości oraz niedyskryminacji przez bezpodstawne bezpośrednio lub pośrednio różnicowanie praw i obowiązków obywateli (art. 61 § 1 pkt 5 k.p.c.). Nadto, zgodnie z art. 61 § 2 k.p.c., w powyższych sprawach organizacje te mogą, za zgodą osoby fizycznej wyrażoną na piśmie, przystąpić do niej w toczącym się postępowaniu. Jak wynika z powyższego, katalog spraw, w których organizacje pozarządowe mogą wytaczać powództwa na rzecz obywateli lub przyłączać się do postępowań sądowych nie obejmuje spraw o ochronę dóbr osobistych.

Natomiast kwestie związane z cywilnoprawną ochroną dóbr osobistych uregulowane są przede wszystkim w art. 23, art. 24 i art. 448 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740, z późn. zm.), dalej: k.c. Dochodzenie na drodze cywilnej roszczeń o ochronę dóbr osobistych odbywa się w trybie procesowym na podstawie przepisów k.p.c. Warunkiem wniesienia pozwu jest wcześniejsze ustalenie przez powoda danych osobowych pozwanego, co wynika z brzmienia art. 187 § 1 w zw. z art. 126 § 1 pkt 2 i § 2 pkt 1 k.p.c. Powództwo o ochronę dóbr osobistych może być wytoczone przed sąd, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania (art. 27 § 1 k.p.c.), bądź przed sąd, w którego okręgu nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (art. 35 k.p.c.).

3. Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W porównaniu do dotychczasowego stanu prawnego, projekt przewiduje poszerzenie katalogu spraw, w których organizacje pozarządowe mogą, w zakresie

swoich zadań statutowych, wytaczać powództwa na rzecz obywateli lub przyłączać się do takich postępowań, poprzez dodanie do tego katalogu, spraw o ochronę dóbr osobistych.

Nadto projekt przewiduje wprowadzenie przepisów dotyczących postępowania odrębnego w sprawach o ochronę dóbr osobistych, jeżeli do ich naruszenia doszło za pośrednictwem Internetu, a powód nie zna danych osobowych sprawcy naruszenia, które są konieczne do złożenia pozwu. W tym zakresie projekt przewiduje dodanie działu IX w części pierwszej, księdze pierwszej, w tytule VII k.p.c. Projektowane przepisy będą miały zastosowanie wyłącznie do przypadków naruszenia dóbr osobistych za pośrednictwem Internetu (projektowany art. 505⁴⁰ k.p.c.).

Podstawową różnicą pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym jest umożliwienie obywatelom wnoszenia pozwów bez określenia danych osobowych pozwanego, poprzez wprowadzenie instytucji tzw. „ślepego pozwu”. Rozpoznanie sprawy w trybie określonym przez projektowane art. 505⁴⁰ – 505⁴³ k.p.c. uzależnione byłoby od spełnienia przez powoda następujących warunków:

- 1) powód zobowiązany byłby do dokładnego przytoczenia w pozwie treści wypowiedzi naruszających jego dobra osobiste wraz z podaniem adresu URL, na którym wypowiedzi te zostały zamieszczone, daty i godziny publikacji oraz nazwy profilu lub loginu użytkownika;
- 2) powód zobowiązany byłby złożyć w pozwie oświadczenie, że zarówno przed, jak i po zamieszczeniu kwestionowanych wypowiedzi nie naruszył dóbr osobistych pozwanego,
- 3) powód zobowiązany byłby dołączyć do pozwu, w formie elektronicznej oraz w formie wydruku przedstawiającego skopiowany obraz ekranu z widocznym adresem URL oraz datą i godziną publikacji, zapis wypowiedzi naruszających jego dobra osobiste, a także zapis wypowiedzi własnych oraz wypowiedzi sprawcy naruszenia, które nastąpiły przed lub po zamieszczeniu kwestionowanych wypowiedzi, jeżeli mają związek lub odnoszą się do tych wypowiedzi.

Po złożeniu pozwu, sąd niezwłocznie zwracałby się do operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych o udostępnienie danych, o których mowa w art. 180c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne, w celu ustalenia danych osobowych pozwanego. Po uzyskaniu danych osobowych pozwanego zarządzałby doręczenie pozwu pozwanemu i wzywał go do złożenia odpowiedzi na pozew (art. 205¹ k.p.c.).

Projekt przewiduje także, iż powództwo w sprawach przewidzianych w niniejszym postępowaniu odrębnym będzie mogło zostać wytoczone bądź przed sąd właściwości ogólnej powoda, bądź przed sąd, w którego okręgu doszło do ujawnienia naruszenia. Powyższe rozwiązanie podyktowane jest z jednej strony względami słuszności, albowiem powód jako osoba poszkodowana powinien mieć prawo wyboru sądu, z drugiej strony zaś obiektywną okolicznością, iż na etapie wnoszenia pozwu miejsce zamieszkania pozwanego nie jest znane, a co za tym idzie nie ma możliwości określenia sądu właściwego miejscowo dla pozwanego.

Konsekwencją zaproponowanych w projekcie rozwiązań jest wprowadzenie odpowiednich zmian w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne, które umożliwią sądowi prowadzącemu postępowanie w sprawie o ochronę dóbr osobistych uzyskanie od operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych danych, o których mowa w art. 180c ustawy. W tym celu projekt przewiduje wprowadzenie zmian w art. 1 ust. 1 pkt 10, art. 159 ust. 4, art. 176 i art. 180a ust. 1 pkt 2 ustawy.

4. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Przyjęcie niniejszego projektu ustawy spowoduje korzystne skutki społeczne i prawne w postaci poprawy systemu ochrony dóbr osobistych obywateli. Osoby poszukujące ochrony swoich dóbr osobistych w procesie cywilnym uzyskają możliwość

profesjonalnego wsparcia ze strony organizacji pozarządowych, które będą mogły wytaczać w takich sprawach powództwa na rzecz obywateli oraz przyłączać się do prowadzonych już postępowań. Profesjonalna pomoc ze strony organizacji pozarządowych, które w zakresie swoich zadań statutowych będą świadczyły pomoc obywatelom w dochodzeniu roszczeń z zakresu ochrony dóbr osobistych, zachęci obywateli do dochodzenia ich praw przed sądem. Z kolei wprowadzenie instytucji tzw. „ślepego pozwu” stworzy realną możliwość dochodzenia w procesie cywilnym roszczeń przeciwko osobom, które – korzystając z poczucia anonimowości - dopuszczają się naruszeń dóbr osobistych za pośrednictwem Internetu.

Wreszcie wszystkie powyższe zmiany przyczynią się do wzrostu świadomości prawnej społeczeństwa. Z jednej strony osoby, które za pośrednictwem Internetu padają ofiarą zniesławienia lub zniewagi, zyskają poczucie, że mogą podjąć skuteczne działania przed sądem w celu obrony swoich praw, z drugiej natomiast strony, sprawcy takich naruszeń dóbr osobistych stracą poczucie anonimowości, a co za tym idzie także bezkarności swoich działań. W konsekwencji, wprowadzenie proponowanych rozwiązań ustawowych powinno doprowadzić do ograniczenia obecności w przestrzeni internetowej wypowiedzi, które mają charakter zniesławiający lub naruszający godność osobistą.

Prognozowanym skutkiem przyjęcia niniejszego projektu ustawy będzie także prawdopodobny wzrost liczby spraw sądowych o ochronę dóbr osobistych, przy czym nie ma obecnie możliwości określenia skali tego wzrostu. Należy założyć, iż wzrost ten będzie następował stopniowo i będzie efektem upowszechniania się wśród obywateli wiedzy o możliwości dochodzenia na drodze sądowej roszczeń o ochronę dóbr osobistych. W dłuższej perspektywie czasowej należy założyć stopniowy spadek liczby spraw sądowych o ochronę dóbr osobistych, albowiem obowiązywanie niniejszej ustawy powinno doprowadzić do ograniczenia liczby naruszeń.

5. Źródła finansowania, jeżeli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa, związane z przewidywanym wzrostem liczby postępowań sądowych w sprawach o ochronę dóbr osobistych. Wzrost tych wydatków zostanie sfinansowany częściowo przez strony procesu stosownie do przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a w pozostałym zakresie z budżetu państwa.

6. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

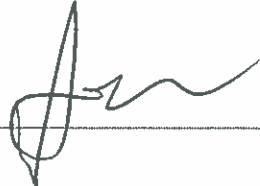

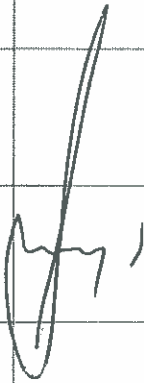

Projekt ustawy nie przewiduje wydania aktów wykonawczych.

7. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

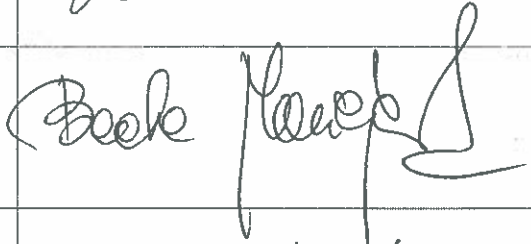

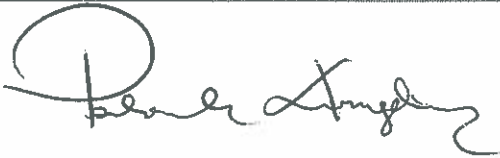
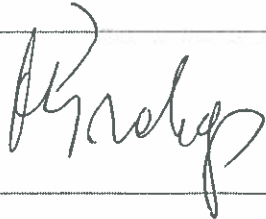
Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

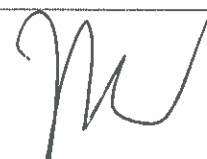
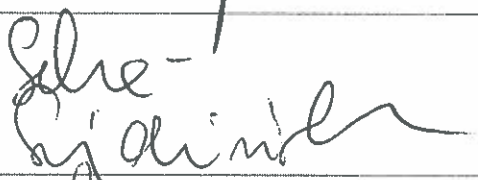
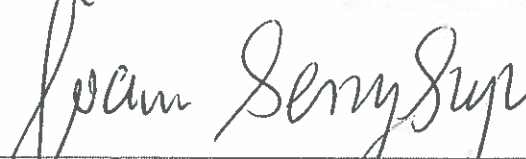
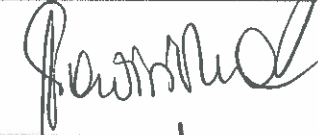

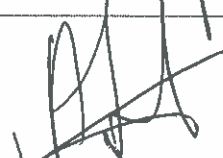

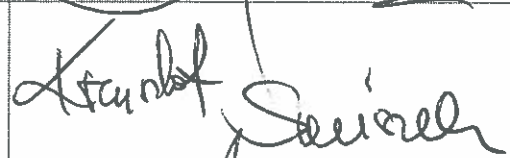

8. Konsultacje społeczne

Projekt nie został poddany konsultacjom społecznym.

L.P.	NAZWISKO i IMIĘ	PODPIS
1.	ADAMCZYK Rafał	
2.	AJCHLER Romuald	
3.	BIEJAT Magdalena	
4.	BUŻ Wiesław	
5.	CZARZASTY Włodzimierz	
6.	CZERNIAK Jacek	
7.	DYDUCH Marek	
8.	DZIEMIANOWICZ-BAK Agnieszka	
9.	FALEJ Monika	
10.	GAWKOWSKI Krzysztof	

11.	GDULA Maciej	
12.	GOSEK-POPIOŁEK Daria	
13.	IWANIAK Arkadiusz	
14.	KONIECZNY Maciej	
15.	KOPERSKI Przemysław	
16.	KOPIEC Maciej	
17.	KOTULA Katarzyna	
18.	KRETKOWSKA Katarzyna	
19.	KRUTUL Paweł	
20.	KUCHARSKA-DZIEDZIC Anita	

21.	KULASEK Marcin	
22.	KWIATKOWSKI Robert	
23.	MACIEJEWSKA Beata	
24.	MATYSIAK Paulina	Paulina matysiak
25.	NOWICKA Wanda	
26.	OBAZ Robert	
27.	PAWLICZAK Karolina	
28.	PAWŁOWSKA Monika	
29.	PROKOP-PACZKOWSKA Małgorzata	
30.	ROZENEK Andrzej	Andrzej

31.	RUTKA Marek	
32.	SCHEURING-WIELGUS Joanna	
33.	SEKUŁA-SZMAJDZIŃSKA Małgorzata	
34.	SENYSZYN Joanna	
35.	SOWIŃSKA Anita	
36.	SZCZEPAŃSKI Wiesław	
37.	SZEJNA Andrzej	
38.	SZUPIŃSKI Jan	
39.	ŚMISZEK Krzysztof	
40.	TOMASZEWSKI Tadeusz	

41.	TRELA Tomasz	
42.	UEBERHAN Katarzyna	Ueberhan,
43.	WIECZOREK Dariusz	D. Wiczorek
44.	WOLSKI Zdzisław	Zdzisław Wolski
45.	WONTOR Bogusław	
46.	ZANDBERG Adrian	
47.	ZAWISZA Marcelina	Zawisza
48.	ŻUKOWSKA Anna Maria	Anna Żukowska